

Mál nr. 180/2019**M og
V vegna ábyrgðartryggingar X****Vinnuslys 31. ágúst 2017 við að losa stíflu úr plastendurvinnsluvél.****Gögn.**

Málskot, móttakið 13.5.2019, ásamt fylgigögnum og tölvupóstur lögmanns M, dags. 27.5.2019.
Bréf V, dags. 28.5.2019, ásamt viðbótargögnum.

Málsatvik.

Í gögnum málsins kemur fram að M hafi slasast þannig við vinnu sína að hann skarst á vinstri hendi þegar hann var að losa stíflu sem varð í plastendurvinnsluvél X. M lýsir atvikum þannig að hann hafi orðið var við stíflu í vélinni og því slökkt á henni. Þegar hann hafi opnað vélina og farið að losa skurðarblöð hennar hafi hann skorið sig á einu þeirra.

M telur sönnunarstöðu í málinu markast af því að X hafi vanrækt skyldu sína til að tilkynna vinnuslys M til Vinnueftirlitsins, eins og skylt er skv. 79. gr. laga nr. 46/1980. Skoðun Vinnueftirlits hefði getað varpað ljósi á orsök slyssins með skýrari hætti og verði X að bera hallann af því að rannsókn hafi ekki farið fram. M byggir einnig á því að vél sú sem M var að vinna við hafi verið í ólagi auk þess sem hún eigi að vera þannig búin að ekki þurfi að fara með hendur inn í hana þegar hún stíflast. Það að X hafi vitað og viðurkennt að vélin stíflaðist gjarnan hafi kallað á auknar öryggisráðstafanir af hans hálfu sem ekki hafi verið sýnt fram á. Einnig byggir M á því að X hafi vanrækt skyldur sínar skv. lögum nr. 46/1980 og reglum þeim tengdum.

V telur að sú vél sem M var að vinna við hafi verið í lagi á slysdegi en þegar unnið sé við vélina þá gerist það reglulega að plast stíflist í henni og þurfi reglulega að skipta um hnífa vélarinnar þannig að verkfæri sem fylgi vélinni sé notað til að losa hnífana, boltar losaðir, hnífur tekinn út og nýr skrúfaður í og vélinni síðan lokað aftur. V telur að það að plast festist í vélinni sé ekki sök af hálfu X og það að notaðar séu hendur til að skipta um hnífa í vélinni sé óhjákvæmilegt og feli ekki í sér ófullnægjandi aðstæður.

Álit.

Í málinu liggur fyrir af hálfu X að vél sú sem M var að vinna við eigi það til að stíflast þegar unnið er við hana. Einnig liggur fyrir að það þurfi oft að skipta um hnífa vélarinnar og við það sé óhjákvæmilegt að handfjatla hnífana. Þegar aðstæður eru með þessum hætti verður, með hliðsjón af almennum öryggisskyldum sem lagðar eru á atvinnurekanda, t.d. í 13., sbr. 37. gr. laga nr. 46/1980 að haga vinnu þannig að gætt sé fyllsta öryggis og góðs aðbúnaðar og hollustuhátta. Í 5. og 6. gr. reglugerðar nr. 367/2006 koma einnig fram tilmæli um almennar öryggisráðstafanir varðandi tæki sem starfsmenn þurfa að nota við vinnu sína. Við þær aðstæður sem lýst er hér að ofan bar X að gæta þess að fyrirmæli til starfsmanna væru skýr um slysahefðu af vinnu við vélina, tryggja að réttur hlífðarbúnaður væri notaður við vinnuna og að öryggi þeirra starfsmanna sem þurfa oft að skipta um hnífa vélarinnar væri betur tryggt en gögn málsins sína. Í ljósi þess að slys M var ekki rannsakað frekar verður að leggja þær skyldur á X að sýna fram slíkt verklag. Það kemur ekki nægilega skýrlega fram í gögnum málsins og verður því skaðabótaábyrgð lögð á X vegna líkamstjóns M. Ekki hefur verið sýnt fram á að háttsemi M hafi falið í sér stórkostlegt gáleysi eða ásetning í skilningi 23. gr. a skaðabotalaga nr. 50/1993 og ber hann því ekki hluta tjóns síns sjálfur.

Niðurstaða.

M á rétt á fullum bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 20. júní 2019.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.